

Model over begrebet en **"relation"**: En relation kan bestå mellem to eller flere parter. En relation indebærer en indsnævring, begrænsning eller bestemmelse (Hegel) af det, som er *muligt* for deltagerne. Denne indsnævring gælder a priori dvs. inden disse deltagere får deres eksistens og lige så længe som de forekommer. Parterne eksisterer kun og er kun mulige eller gyldige, hvis de holder sig inden for denne indsnævring. En relation kan udtrykkes i logikken, i sandsynlighedslogikken og i computer-programmering. For eksempel betyder udtrykket " $x > y$ ", at der er en relation mellem x og y . x og y er ikke mulige, tænkelige eller virkelige uden for denne logiske bestemmelse. Jo stærkere relationen er, jo stærkere er den logiske og eksistentielle indsnævring. Udtrykket " $x = y$ " betegner en meget stærkere relation end udtrykket " $x > y$ ". At betegne en fader i en familie som et "individ" udtrykker en meget svagere indsnævring end at betegne ham som en "fader" og dermed udtrykker man også – når man betegner ham som et "individ" – at hans relation til denne familie er svagere dvs. meget mere *ubestemt* (Hegel). Hvis han opfattes som et "individ", er mange flere ting mulige for ham. Han har flere handlemuligheder eller en større valgfrihed, hvis frihed defineres i en liberalistisk betydning (liberum arbitrium). Jo mere bestemte og indsnævrede et systems relationer er, jo mere sammenhængende, robust og udviklet er systemet. En indsnævring af det mulige er derfor - i de fleste former for systemteori og filosofisk pragmatisme - en *højere* form for orden og væren. Det rent mulige, den rene potentialitet eller den tilstand, hvor alt er muligt, er det samme som en tilstand af *kaos*, uorden, tilfældighed og meningsløshed. – Eller med et eksempel fra *moralfilosofien*: For den dydige mand bliver flere og flere ting ikke længere mulige, og det forhold, at hans dyd vokser, betyder netop, at han i sine moralske valg får stadig *færre* valgmuligheder. Til sidst kan han kun vælge ét nemlig dyden.